614/01

Den 5. marts 2001 blev i sag nr. 52.923:

xxxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxxx xx

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i GF-Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Af klagen til nævnet fremgår: "Jeg har ligget og sovet på venstre hånd for længe, hvorved føling og gribekraften er meget nedsat. GF-Forsikring siger at det ikke er en pludselig udefra kommende indvirkning på legemet og vil ikke give erstatning. Jeg kom pludseligt til at ligge på hånden, derved kommer den hårde tremmebund til at virke som den pludselig udefra kommende genstand der er skyld i at min hånd bliver klemt for længe mellem bunden og sengen og min krop. Jeg har ingen skyld i uheldet selv, fordi jeg sov og ikke kunne forhindre det."

Af selskabets skrivelse af 12/5 2000 til nævnet fremgår bl.a.: "Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at det anmeldte hændelsesforløb ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. I vort afvisningsbrev af 10/4 2000 har vi skrevet, at betingelserne om, at skaden skal være en tilfældig og pludselig udefrakommende indvirkning på legemet ikke er opfyldt. Imidlertid har GF-Forsikring A/S besluttet, at følge en ny definition vedrørende skader på arme og ben, som lyder: 'Ved beskadigelse af forsikredes arme og ben kræves alene, at skadeårsagen skal være pludselig og med en påviselig beskadigelse af legemet til følge.' For nærmere at be-

dømme, hvorvidt sagen kan anerkendes efter denne nye definition beder vi om en udsættelse af sagens behandling, idet vi vil indhente lægeligt materiale til belysning af, om skadeårsagen er pludselig."

Selskabet har efterfølgende i skrivelse af 21/11 2000 anført: "På baggrund af overlæge O.F.'s svar er det selskabets opfattelse, at ..(klageren) ikke har løftet bevisbyrden for, at skaden er sket pludselig. Det fremgår af overlæge O.F.'s svar, at han skønner, at nervepåvirkningen har udviklet sig gradvist over et stykke tid, uden at tidsrummet dog kan beskrives præcist. Endvidere fremgår det, at såfremt skaden var sket ved en pludselig opstået påvirkning i forbindelse med nattesøvnen, vil skadelidte antagelig have oplevet en smerte, der havde vækket vedkommende. På baggrund af ovennævnte er det således selskabets opfattelse, at der ikke er tale om pludselig skade, hvorfor vi ikke kan anerkende hændelsen som et ulykkestilfælde på arme og ben."

Klageren er herefter ved skrivelse modtaget i nævnet den 30/11 2000 fremkommet med følgende bemærkninger: "Undersøgelser har vist at man pludselig vender og drejer sig op til cirka 500 gange på en nat, det kan man ikke være ansvarlig for, hver gang vender man sig pludselig og hvis man pludselig kommer til at ligge i en uheldig stilling på siden, så man pludselig kommer til at ligge på hånden og armen, så albuen bliver bøjet, så blodforsyningen til nerverne pludselig bliver afbrudt og hånden og armen pludselig begynder at sove og bliver bedøvet, det giver ikke smerter, men mærker som når en tand er bedøvet, så kan man også mærke bedøvelsen i hele kinden uden at det giver smerter. Man kan heller ikke være ansvarlig for, hvis man pludselig ikke vågner tidlig nok til at undgå at nerverne i armen og hånden pludselig bliver beskadiget af at ligge for længe i den låste stilling. Man kan ikke sætte et vækkeur til at vække en hver halve time."

Af lægeerklæring af 6/10 2000 fremgår bl.a.: "**Konklusion:** De beskrevne gener må efter forløbet og specielt den objektive us. skønnes at stamme fra tidl. tryk på nervus ulnaris i sulcus nervi ulnaris ved venstre albue. Som forløbet er oplyst må det skønnes at være et tryk der er sket i forbindelse med nattesøvnen, da generne ikke var til stede aftenen i forvejen, men er til stede da han vågner om morgenen. Funktionen af nerven hen over sulcus nervi ulnaris ville kunne objektiviseres yderligere i forbindelse med en EMG-us. men jeg mener ikke at en sådan er nødvendig for diagnosen og den vil ej hel-

ler efter mit skøn få nogen terapeutisk konsekvens, hvorfor jeg ikke har anbefalet den. Min bedømmelse er at tilstanden nu må anses for blivende og de beskrevne gener må skønnes at være varige."

Den omhandlede læge har endvidere i skrivelse af 16/11 2000 til selskabet anført: "Efter gennemlæsning af min erklæring af 6.10.00 vedr. ovennævnte er det mit skøn at nervepåvirkningen har udviklet sig gradvist over et stykke tid uden at jeg dog kan beskrive tidsrummet præcist. Såfremt skaden var sket ved en enkelt pludselig opstået påvirkning i forbindelse med nattesøvnen f.eks. ved at armen havde ramt en kant el. lign. vil jeg antage at en så kraftig påvirkning også havde givet en smerte, der havde vækket skadelidte."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag ikke at kunne anse skadeårsagen for pludselig. Nævnet kan således ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard